

โมโรไน 1-6

(30 พฤศจิกายน-6 ธันวาคม)

เราสามารถเรียนรู้อะไรจากหนังสือของโมโรไน?

โมโรไนมีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาที่ย่ำแย่ที่สุดเท่าที่เคยมีมา ท่านเห็นการทำลายล้างชาวไนไฟครั้งสุดท้าย บิดาท่านเสียชีวิตในการสู้รบ (ดู โมโรไน 8:3) และชาวไนไฟที่ไม่ยอมปฏิบัติสภพพระเยซูคริสต์ถูกสังหาร (ดู โมโรไน 2) โมโรไนไม่ยอม “ปฏิบัติสภพพระคริสต์” เช่นกัน (โมโรไน 1:3) ท่านหลบหนีเพื่อความปลอดภัยและซ่อนตัวอยู่หลายปี

“ข้าพเจ้าจึงเขียนเพิ่มอีกเล็กน้อย”

(โมโรไน 1:4)

ระหว่างนี้ โมโรไนคิดว่า การเขียนบนแผ่นจารึกของท่านจบแล้ว แต่พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้ท่าน “เขียนเพิ่มอีกเล็กน้อย, เพื่อว่าสิ่งเหล่านี้ อาจจะมีคุณค่าแก่... พี่น้องข้าพเจ้า, สักวันหนึ่งในอนาคต” (โมโรไน 1:4)

ท่านเขียนเพราะเหตุใด?

โดยรู้จุดประสงค์อันสูงส่งของพระคัมภีร์มอรมอน โมโรไนจึงเลือกสิ่งที่เขียนอย่างระมัดระวัง หลังจากอ่านหนังสือของโมโรไน เราอาจถามว่าเหตุใดโมโรไนจึงเลือกบันทึกสิ่งที่ท่านบันทึก ท่านรู้สึกว่าเป็นต้องบันทึกอะไร? ประจักษ์พยานสุดท้ายของโมโรไนมีผลต่อความรู้สึกของเราอย่างไรเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอน?

ท่านเขียนอะไร?

โมโรไนเพิ่มบทที่ 8 และ 9 เข้าไปในหนังสือของมอรมอน รวมทั้งความย่อในหนังสือของอีเธอร์ และเพิ่มหนังสือของท่านเอง (หนังสือของโมโรไน) ไว้ในแผ่นจารึกของมอรมอน งานเขียนของโมโรไนประกอบด้วยหลายสิ่งที่มีค่าต่อเรา ท่านเขียนเกี่ยวกับงานของศาสนจักร (ดู โมโรไน 1-6) รวมทั้งคำสอนจากมอรมอน บิดาท่าน (ดู โมโรไน 7-9) และบันทึกประจักษ์พยานสุดท้ายของท่านด้วย (ดู โมโรไน 10)

